

RAAMATTU JA USKO

Jumalaan uskomisen merkitys korostuu läpi Raamatun ja sitä tutkiessamme havaitsemme, että Jumala palkitsee aina uskon ja sen mukaan ojentautumisen. Omilleen antamat lupaukset Hän on aina toteuttanut ja siksi nämä Raamatun kertomukset rohkaisevat meitä tänäänkin uskomaan kaikesta sydämestämme iankaikkiseen suureen Jumalaan.

Katsahdamme nyt heprealaiskirjeen kuvaukseen Raamatun henkilöiden tästä uskosta ja luottamuksesta Jumalaan. Heprealaiskirje onkin ikään kuin yhteenveto koko Raamatun kirjoista. Kirjeen alkuperäistä kirjoittajaa ei varmuudella tiedetä, mutta tutkijat ovat arvelleet käsialan olevan joko Paavalin tai Barnapaan. Joka tapauksessa kirjeen sisältö on tiivistä "pureskeltavaa" ja useaan otteeseen lukija joutuu pysähtyen miettimään ja mutustelemaan sanan ihmeellistä ja ravitsevaa sisältöä.

Haluan, että lukiessasi seuraavaa tekstiä, mietit, miten ja missä sinäkin voisit uskoa Jumalaan - nyt, ja kauaskantoisesti, - sillä usko on tie Jumalan yhteyteen, tuntemiseen ja rikkaaseen elämään!

KIRJE HEPREALAISILLE 11:1-40 [*JKR]

USKON ESIKUVIA (Jakeet: 1-3)

Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, [vakaumus](#) asioista, jotka eivät näy. Sillä siinä ovat vanhat saaneet todistuksen. [Uskolla](#), me ymmärrämme, että maailmat on luotu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyvästä.

KAIN JA AABEL (Jae: 4)

Uskossa uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Sen kautta hän sai todistuksen, että oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan. Sen kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.

HANOK (Jakeet: 5-6)

Uskossa otettiin Hanok pois näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois." Ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että oli otollinen Jumalalle. Ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen. Hänen luokseen tulevan täytyy uskoa, että Jumala on, ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

NOOA JA ARKIN RAKENTAMINEN (Jae: 7)

Uskossa rakensi Nooa pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä ollut näkyvässä. Sen kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli uskon mukaisen vanhurskauden perillinen.

AABRAHAM, SAARA JA IISAK (Jakeet: 8-20)

Uskossa oli Abraham kuuliainen, kun sai kutsun lähteä maahan, minkä oli saava perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne oli tuleva. Uskossa hän eli muukalaisena lupauksen maassa kuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. Hän näet odotti kaupunkia, jolla on perustukset, ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala. Uskossa sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska piti lupauksen antajaa luotettavana. Siksi yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneesta, syntyikin niin paljon jälkeläisiä kuin on tähtiä taivaalla ja kuin hiekkaa meren rannalla, lukematon joukko. Nämä kaikki kuolivat uskossa luvattua saavuttamatta. Kaukaa he olivat sen kuitenkin nähneet, sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä. Ne, jotka näin puhuvat, osoittavat etsivänsä isänmaata. Jos he olisivat tarkoittaneet maata, mistä olivat lähteneet, olisivat heillä ollut tilaisuus palata takaisin. He pyrkivät kuitenkin parempaan, se on, taivaalliseen. Siksi Jumala ei häpeä heitä, vaan sallii sanoa itseään heidän Jumalakseen, sillä hän oli valmistanut heille kaupungin. Koetukselle pantuna uhrasi Abraham uskossa Iisakin, ainoan poikansa, vaikka oli saanut hänestä lupauksen: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset." Hän näet päätteli, että Jumala kykenee kuolleistakin herättämään. Tämän ennusmerkkinä hän myös sai poikansa takaisin. Uskossa antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksensa, jotka koskivat tuleviakin asioita.

JAAKOB JA JOOSEF (Jakeet: 21-22)

Uskossa siunasi Jaakob kuollessaan kummankin Joosefin pojan ja rukoili sauvansa päähän nojaten. Uskossa puhui Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten [Egyptistä] lähdöstä ja antoi määräyksen luistaan.

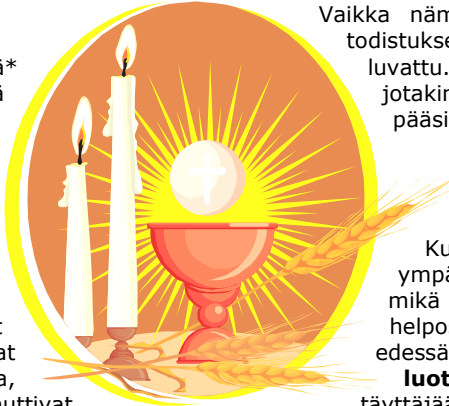
MOOSES (Jakeet: 23-30)

Uskossa pitivät Mooseksen vanhemmat häntä syntymän jälkeen kätkössä kolme kuukautta nähdessään, että lapsi oli kaunis, tehden sen kuninkaan käskyä pelkäämättä. Uskossa kieltäytyi Mooses aikuiseksi tultuaan esiintymästä faraon tyttären poikana. Hän otti mieluummin kärsiäkseen

vaivaa Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä ohimenevää nautintoa. Hän piti Kristuksen kärsimää häväistystä suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän käänsi katseensa palkintoon. Uskossa hän lähti Egyptistä pelkäämättä kuninkaan vihaa. Ikään kuin nähden Näkymättömän hän kesti. Uskossa hän pani toimeen pääsiäisen vieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin. Uskossa he kulkivat Punaisen meren poikki kuin kuivalla maalla. Sitä yrittäessään egyptiläiset hukkuivat. Uskossa kaatuivat Jerikon muurit, kun niiden ympäri oli kuljettu seitsemänä päivänä.

RAAHAB, GIDEON YM. (Jakeet: 31-38)

Uskossa pelastui majatalon pitäjä* Raahab tuhoutumasta yhdessä epäuskoisten kanssa, kun oli rauha mielessä ottanut vakoojat luokseen. Mitä minä vielä sanoisin? Minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista, Samuelista ja profeetoista, jotka uskon kautta kukistivat valtioita, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupausten toteutumista, tukkivat leijonien kitoja, sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekanteriä pakoön, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi taistelussa, ajoivat pakoön muukalaisten sotajoukkoja. On ollut vaimoja, jotka ovat kuolleista heräämisen kautta saaneet kuolleen elävinä takaisin.

Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään, torjuen heille tarjotun vapautuksen, että saisivat paremman ylösnousemuksen. Monet taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta. Heitä on kivitetty, sahattu poikki, miekalla surmattu. He joutuivat kuljeksimaan lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutetta kärsivinä, ahdistettuina, pahoinpideltyinä, ollen liian hyviä tälle maailmalle. He harhailivat erämaissa, vuorilla, luolissa ja maakuopissa.

UUDESSA LIITOSSA PAREMPAA (Jakeet: 39-40)

Vaikka nämä kaikki olivat uskon kautta saaneet todistuksen, he eivät kuitenkaan saaneet, mitä oli luvattu. Jumala oli näet varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

Hepr.12:1-3[*JKR]

Kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankkaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka meidät niin helposti kietoo. Juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa **silmät luotuina Jeesukseen**, uskon alkajaan ja täyttäjään, joka hänelle tarjona olleen ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseään kohtaan, etette uupuisi ja menettäisi toivoanne.

– OLE USKOSSASI SIUNATTU!

